

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011487
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7219011487.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Mateja Čintalu a JUDr. Mareka Dudíka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 30.10.2024 sp.zn. K2-2T/79/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie prokurátora a obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom mestský súd uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr.zák. a z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukázaním na § 140 písm. f) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v dobe od 20:35 hod. do 22:30 hod. dňa 19.01.2019 v Košiciach na ulici Jedlíkovej č. 5 v študentskom domove Technickej univerzity v Košiciach v izbe č. B-112 úmyselne uzamkol C. D., priľahol ju na posteli, stiahol z nej legíny a nohavičky, dal jej facku, škrtil ju a vyhrážal sa jej, že ju zabije, pričom jej svojimi prstami vnikol do vagíny a konečníka.

Za to mestský súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 200 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 39 ods. 1, § 36 písm. j), p), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a súčasne uložil a podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal prokurátor odvolanie proti výroku o uloženom treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že dňa 08.11.2019 bola na obžalovaného A. B. pod sp.zn. 2Pv 86/19/8803 podaná obžaloba pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr.zák. a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 140 písm. f) Tr.zák.

Okresný súd Košice II rozsudkom sp.zn. 2T/79/2019 zo dňa 22.11.2021 podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II, lebo nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/56/2022 zo dňa 27.06.2022 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. na základe odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II zrušený rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 2T/79/2019 a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Následne Okresný súd Košice II rozsudkom sp.zn. 2T/79/2019 zo dňa 23.03.2023 podľa § 285 písm. a) Tr.por. opätovne oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/63/2023 zo dňa 31.01.2023 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. zrušený rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 2T/79/2019 a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Po dokazovaní vykonanom tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, bol obžalovaný A. B. napadnutým rozsudkom uznaný vinným zo žalovaného skutku a súd mu podľa § 200 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 39 ods. 1, § 36 písm. j), p), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr.zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a súčasne uložil a podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Súd svoje rozhodnutie pri ukladaní druhu a výmery trestu odôvodnil tak, že sa riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr.zák. a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, pohnútkou, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech, ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'a, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie, v ktorom žije, a či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Taktiež súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného a zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák., a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, ako aj § 36 písm. p) Tr.zák., že trestné stíhanie bolo vedené neprimerane dlho, a túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať páchatel'ovi alebo jeho obhajcovi. Zároveň obžalovaný po spáchaní trestného činu vedie v Českej republike riadny život. Priťažujúce okolnosti súd nezistil.

Vzhľadom na zistené skutočnosti sa súd domnieva, že dĺžka uloženého trestu vo výmere 2 rokov je dostačujúca na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a. Zároveň súd bral do úvahy aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák., a to, že ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na pomery páchatel'a, má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom (5-10 rokov).

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'a, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie, v ktorom žije, a či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania. Pri ukladaní trestu súd však prihliadal aj na spôsob spáchania trestného činu a následok. Vzhľadom na zistené skutočnosti sa súd domnieva, že dĺžka uloženého trestu odňatia slobody je dostačujúca na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Súd pri mimoriadnom znížení trestu zohľadnil individuálne okolnosti prípadu a pomer páchatel'a. Použitie trestnej sadzby 5-10 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Prokurátor je toho názoru, že pri ukladaní výmery trestu u obžalovaného v danom prípade neboli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu v takom rozsahu, ako súd postupoval.

Vychádzajúc z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr.zák. uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle citovaného ustanovenia trest má plniť vo vzťahu k spoločnosti ochrannú funkciu a okrem prvku represie má obsahovať aj prvok individuálnej a generálnej prevencie. Ochrannú funkciu trestné právo charakterizuje ako krajný prostriedok ochrany spoločnosti pred konaniami, ktorých protispoločenský charakter je najzávažnejší. Zákonodarca zároveň ustanovil, že úlohou preventívnej funkcie je ochrana spoločnosti z hľadiska predchádzania páchaniu trestných činov a činov inak trestných, pôsobením trestu na konkrétneho páchatel'a (individuálna prevencia) a zároveň prostredníctvom tohto páchatel'a na celú spoločnosť a na potencionálnych ďalších páchatel'ov (všeobecná prevencia).

V ustanovení § 34 ods. 4 Tr.zák. je vyjadrená zásada individualizácie trestu, podľa ktorej pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V súvislosti so zásadou vyjadrenou vo vyššie uvedenom ustanovení Trestného zákona prokurátor zastáva názor, že v danom prípade súd nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 38 ods. 2 Tr.zák., ale najmä § 39 ods. 1 Tr.zák.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu totižto odôvodniť aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že účel trestu možno dosiahnuť i trestom kratšieho trvania, čo v danom konkrétnom prípade podľa názoru prokurátora splnené nebolo.

V ustanovení § 39 ods. 1 Tr.zák. je koncipovaná rámcová právna úprava inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, čím možno rozumieť ukladanie určitého druhu trestu vo výmere nižšej, ako je Trestným zákonom stanovená dolná hranica trestnej sadzby. Je potrebné uviesť, že mimoriadne zníženie trestu je fakultatívnym inštitútom. Obvinený teda v rámci trestného konania nedisponuje právnym nárokom na mimoriadne zníženie trestu. Aplikácia mimoriadneho zníženia trestu je totiž prejavom diskrečného oprávnenia konajúceho súdu a je prípustná výlučne za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to:

- a) existencia mimoriadnych skutkových okolností prípadu
- b) ak to odôvodňujú pomery páchatel'a

Prokurátor je toho názoru, že v rámci trestného konania neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali a odôvodňovali postup súdu pri ukladaní druhu a výmery trestu za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák., a ktoré by existovali v čase rozhodovania o treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má prokurátor za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, predovšetkým s poukazaním na závažný spôsob konania, charakter a druh trestnej činnosti súd pri určovaní výmery trestu nepostupoval v súlade s vyššie citovanými zásadami ukladania trestov a obžalovanému uložil trest neprimerane mierny, ktorý podľa názoru prokurátora nedostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného a neplní z hľadiska svojho účelu funkciu individuálnej a generálnej prevencie na ochranu spoločnosti.

Na základe vyššie uvedeného je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na to, aby súd po uznaní viny u obžalovaného za žalovaný zločin (pri trestnej sadzbe 5-10 rokov) a prečin (pri trestnej sadzbe 3-8 rokov) uložil obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o uloženom

treste a v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. uložil obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne a to voči výrokom o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia Mestského súdu Košice, obžalovaný už bol v minulosti dvakrát spod obžaloby prokurátora oslobodený.

Okresný súd Košice II rozsudkom sp.zn. 2T/79/2019 zo dňa 22.11.2021 na č.l. 335 podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II, sp.zn. 2Pv 86/19/8803 zo dňa 2.11.2019, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach 4To/56/2022 zo dňa 27.6.2022 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. zrušený rozsudok Okresného súdu Košice II 2T/79/2019 zo dňa 22.11.2021 a podľa § 322 ods. 1 vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Okresný súd Košice II rozsudkom sp.zn. 2T/79/2019 zo dňa 23.3.2023 na č.l. 405 podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II, sp.zn. 2Pv 86/19/8803 zo dňa 2.11.2019, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach 4To/63ú2023 zo dňa 31.1.2023 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. zrušený rozsudok Okresného súdu Košice II 2T/79/2019 (K2-2T/79/2019) zo dňa 22.11.2021 a podľa § 322 ods. 1 vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Súd v zmysle záverov uznesenia Krajského súdu v Košiciach 4To/63/2023 zo dňa 31.1.2023 vec znova prejednal, na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a vo veci rozhodol.

V priebehu konania bolo vykonané dokazovanie výsluchom poškodenej C. D., svedkyne C. D., E. F., svedka C., B. E. a znalca A. G. H. ako aj svedkyne C. I. D.. Taktiež boli so súhlasom strán prečítané znalecké posudky z odboru psychológie č. 22/2019 na č.l. 108-121, č. 50/2019 na č.l. 122-146. Ďalej boli prečítané listinné dôkazy a to zápisnica o obhliadke činu s fotodokumentáciou na č.l. 147-154, zápisnica o obhliadke tela A. B. na č.l. 155, lekárske správy na č.l. 158-162, fotografia na č.l. 163, správa o povesti, výpis z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 172-174 a odpisom z registra trestov obžalovaného. Po vrátení veci súdu prvého stupňa Krajským súdom v Košiciach súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne C. J. K., vykonal opätovný výsluch obžalovaného a vykonal dokazovanie ohľadom zistenia jeho aktuálnych pomerov.

V oboch predchádzajúcich oslobodzujúcich rozsudkoch Mestský súd Košice dospel k jednému a tomu istému záveru - že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Naviac zo znaleckého posudku č. 22/2019 z 6.3.2019 na č.l. 108-121 ohľadom psychologického vyšetrenia poškodenej je k štruktúre osobnosti poškodenej znalkyňa v posudku uviedla, že jej psychika nie je poznačená a to ani jej vzťahom k mužom vo všeobecnosti (ako následok sexuálneho násillia), nakoľko si dokázala vytvoriť nový kamarátsky vzťah, ktorému sa aj v tejto oblasti zdôverila, pričom znalkyňa hodnotí ako zvláštnu a neprimeranú reakciu, keď v čase tesne po útoku telefonovala priateľovi a nehľadá rýchlejšie cesty ako odísť z celej situácie ohrozenia. Pri posudzovaní osobnosti poškodenej nezistila žiaden znak, ktorý patrí do syndrómu sexuálne zneužitej osoby. Skutok nemal negatívny dopad na jej psychiku, situačne sa objavili nejaké reakcie, tie však spontánne vymizli. K miere skresľovania prežitých udalostí poškodenu uviedla, že poškodenej má sklon ku klamaniu, lži skóre má vysoké (štatisticky je významné), snaží sa o subjektívne vyjadrenia, tak aby seba vykreslila v lepšom svetle, nezistila u nej príklon k objektivite, má sklon k skresľovaniu situácií, v zmysle ich zveličovania, hlavne čo sa týka jej osobných pocitov. Seba posudzuje miernejšie, akoby sa vopred dávala do roly obeť. Nevylučuje u nej pomstychtivosť. U poškodenej znalkyňa zistila fóbie, somatizáciu a hypochondrické nastavenie v štruktúre osobnosti, pričom tieto zistenia nemusia mať súvis so skutkom, ale môžu súvisieť s celkovým jej osobnostným ladením a s jej chorobou, kde ju čaká nová liečba. Interpersonálne vzťahy s osobou A. B. mali charakter už len známych osôb, bez jej emočného zainteresovania, sama uviedla,

že sa ho nebála, aj napriek predošlým skúsenostiam, že ju bil (podľa tvrdenia poškodenej), citový vzťah už z jej strany nebol, potrebovala sa s ním dohodnúť len v otázke splácania dlhu, pričom mohla mať na neho zlosť za sľuby a ich nedodržanie.

Poškodená v priebehu trestného konania menila svoje výpovede, nevedela uviesť kedy obžalovaný uzamkol izbu, nehovoril nič. Nato odstránenie rozporu bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, keď uviedla, že obžalovaný povedal idem ťa znásilniť a zamkol izbu, na čo uviedla, že si na to nepamätá. Nevedela sa vyjadriť či sa deň pred tým stretla s obžalovaným. Nevedela uviesť, či mala s obžalovaným orálny sex. Nepamätá si čo bolo pred mesiacom nie to či s ním ešte spala vtedy. Poškodená však priznala, že sa s obžalovaným stretávala aj po skutku, pričom mali spolu aj pohlavný styk. Ďalej uviedla, že obžalovaný odišiel do Českej republiky niekedy v máji a až z dôvodu jeho odchodu potom už spolu nemali pohlavný styk.

K predloženej fotografii na č.l. 163 (z 25.2.2019) najskôr poškodený uviedla, že to bolo večer keď išli na jedličku, po ozrejmí dátumu fotografie uviedla, že si to nepamätá.

Na druhej strane zo znaleckého posudku č. 20/2019 z 2.7.2019 na č.l. 122-146 ohľadom psychologického vyšetrenia obžalovaného je zrejmé, že diagnostikovaním rozumových a intelektových schopností bolo u obvineného B. zdiagnostikované pásmo nadpriemeru zhodne v zložke verbálnych, jazykových schopností a v zložke performačných, výkonových intelektových schopností. Pamäť klienta je neporušená vo všetkých troch zložkách - recepcie, retencie a reprodukcie. Klient si pamätá v časovom a kauzálnom slede, presne detailne, autenticky, chronologicky na úrovni pamäťovej funkcie. Diagnostikované lži skóre je u obžalovaného nevýznamné, neboli zaznamenané v testovej produkcii tendenčné odpovede v kontexte korešpondujúcom s predmetom vyšetrenia, ani ako osobnostnú charakteristiku. Následná reprodukcia deja je autentická, presná, detailný s prežitým, klient nemá sklon ku skresľovaniu ani poruchy s konfabuláciami. Je osobnostne zrelý, sebakpresadzujúci, asertívny v norme, nie však agresívny. Obžalovaný je podľa znalca zo psychologického hľadiska dobre disponovaný objektívne, presne a pravdivo popísať okolnosti, resp. udalosť, ktorá je predmetom trestnej veci. Nie je u neho zdiagnostikovaný sklon ku agravácii (zveličovaniu prežitého) a rovnako ani sklon k disimulácii a k úmyselnému zamlčovaniu prežitých skutočností. Zo psychologického hľadiska je možné jeho reprodukciu prežitého, tak ako je zaznamenaná v spisovej dokumentácii, a reprodukovaná obvineným pred znalcom v explorácii ako súčasť znaleckého vyšetrenia, hodnotiť ako autentickú, teda zhodnú s prežitým. Presnú na jeho vekovej a intelektovej úrovni. U obžalovaného bol znalkyňou v čase znaleckého vyšetrenia zdiagnostikovaný, sklon nie ku subjektívnym, ale ku objektívnym výpovediam. Na základe všetkých výsledkov znaleckého vyšetrenia, konkrétne intelektu, pamäťových schopností, osobnostného profilu, diagnostikovaním lži skóre, špecifickej a všeobecnej vierohodnosti u obžalovaného, zo psychologického hľadiska znalkyňa považuje jeho výpovede za vierohodné a použiteľné v trestnom konaní. U obžalovaného nebol zdiagnostikovaný rovnako sklon ku lživosti ani poruchy s fabuláciami. Zo psychologického hľadiska obžalovaný nemá tendenciu k opakovaniu trestnej činnosti. Ohľadom sklonu k agresivite obžalovaného znalkyňa zistila, že nie je násilnícky, agresívny typ osobnosti. Teda obžalovaný nie je agresívna osobnosť, ani osobnostne rizikový v jeho reakciách voči okoliu, v konfliktných a záťažových situáciách reaguje s prehľadom.

Z nálezovej lekárskej správy C. I. D. z 20.1.2019 na č.l. 162 (kópia v spise na č.l. 160, je okrem iného zrejmé, doktorka vyšetřila poškodenú s tým, že gynekologický nález bol bez známok násillia. C. D. sa k tejto správe podrobne vyjadřila v rámci svojho vylsľuchu na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje výlučne výpoveď poškodenej, pričom svedkyňa I. C. D., ktorá bola toho času spolubývajúcou poškodenej uviedla pri svojom vylsľuchu, že sa o útoku dozvedela až sprostredkované od poškodenej.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, uviedol, že poškodená bola rozrušená, fyzicky jej neublížil. Poškodená ho mala vyhľadať sama, čo potvrdil aj svedok E. F., ktorý s ním bol pred tým ako aj po tom, čo ho poškodená navštívila. Obžalovaný v podstate celé konanie poškodenej hodnotí ako snahu, aby jej vyplatil peniaze, ktoré spolu zobrali na pôžičku. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný a poškodená boli priateľmi, pričom fyzicky spolu žili aj pred a dokonca aj po spáchaní skutku, pričom príčinou ich rozchodu boli finančné problémy ako aj skutočnosť, že si poškodená našla nového priateľa. Ten istý súd, ktorý už dvakrát obžalovaného oslobodil spod obžaloby podrobne skúmal

výpoveď poškodenej nakoľko bola v danom prípade jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, pričom zistil v nej viaceré rozpory s ohľadom na vykonané dokazovanie, na ktoré poukázal a poukazuje aj naďalej samotný obžalovaný.

Obžalovaný poukazuje na spôsob útoku obžalovaného, ktorý popísala poškodená vo svojej výpovedi, pričom k tomuto boli vypočutí aj C. E. a C. D., ktorí poškodenú vyšetřovali takmer bezprostredne po spáchanom skutku. C. E. konštatoval zranenie hlavy (bez vonkajších znakov, pacientka udáva citlivosť v oblasti hlavy) a hematómy v oblasti stehna avšak žiadne ďalšie viditeľné zranenia neboli zistené. Napriek tomu, že mal obžalovaný škrtiť poškodenú žiadne takéto stopy po škrtení zistené neboli. Zároveň znaky násilia sa nepreukázali ani pri gynekologickom vyšetření poškodenej, pričom nebolo ju nutné poslať na ďalšie vyšetřenie, napr. na psychologické. Rovnako v rámci psychologického vyšetřenia nebol u poškodenej zistený žiaden znak, ktorý patří do syndrómu sexuálne zneužitej osoby. Znalkyňa vyhodnotila reakciu poškodenej keď mala volať svojmu priateľovi namiesto úteku z izby za zvláštnu a neprímeranú.

V danom prípade je zrejmé, že obžalovaný ako aj poškodená sa fyzicky stýkali (čoho dôkazom je prítomnosť aj DNA poškodenej pod nechťami obžalovaného) a to jednak aj pred spáchaním skutku ako aj po, čo v prípade, ak by sa skutočne mal obžalovaný na poškodenej dopustiť sexuálneho násilia, je vysoko nepravdepodobné, že by poškodená dopustila akýkoľvek ďalší fyzický a intímny kontakt medzi ňou a obžalovaným.

Skutočnosť, že sa poškodená stýkala s obžalovaným teda v danom prípade vzhľadom na povahu trestnej činnosti ako aj na vyššie uvedené dokazovanie vzbudzuje výrazné pochybnosti.

Svedkyňa C. J. K. sa nevedela k žalovanému skutku vyjadriť bližšie, uviedla len veci ktoré počula z počutia a to len opisne. Napriek vedomosti, že malo dôjsť podľa jej slov k „sexuálnemu zneužitíu“ poškodenej, táto zorganizovala stretnutie poškodenej a obžalovaného v jej byte, pričom mu tam umožnila s poškodenou prespať. Zároveň potvrdila spor obžalovaného a poškodenej ohľadom úveru, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný vo veci Mestského súdu Košice, sp.zn. 5T/63/2021. Existenciu vzájomného konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou možno vyhodnotiť ako dôkaz svedčiaci v prospech obžalovaného.

Spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné riadne vyhodnotiť nielen každý dôkaz samostatne, ale zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Obžalovaný má za to, že výpoveď poškodenej samostatne môže byť jediným usvedčujúcim dôkazom, ale pravdivosť a vierohodnosť jej výpovede vo vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi sa výrazne znižuje.

Zároveň obžalovaný uvádza, že pri uznaní viny možno vychádzať iba z objektivity všetkých zabezpečených dôkazov.

Súd v zmysle záverov uznesenia Krajského súdu v Košiciach 4To/63/2023 zo dňa 31.1.2023 vec znova prejednal a rozhodol. Krajský súd v Košiciach v zrušujúcom uznesení uviedol, že je potrebné prihliadať na výpoveď poškodenej. Obžalovaný si v tejto súvislosti dovoľuje položiť otázku, kde je hranica, pri ktorej sa má prihliadať výlučne na výpoveď poškodenej, hodnotiť ju ako pravdivú a odsúdiť obžalovaného, ak žiaden iný dôkaz nenاسvedčuje spáchaníu skutku?

Rozhodnutie súdu musí vychádzať z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého existuje jednoznačný záver, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba. V zmysle zásady in dubio pro reo platí, že pokiaľ existujú o otázke viny obžalovaného naďalej rozumné pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v jeho prospech (oslobodiť ho spod obžaloby). Teda ak sú tu pochybnosti o určitej skutkovej otázke (ktorá je pre posúdenie viny obžalovaného právne významnou), ktorú nemožno odstrániť (vyplniť) inými dostupnými dôkazmi, je nevyhnutné, aby súd rozhodol v prospech obžalovaného. V tejto trestnej veci takéto rozumné pochybnosti existujú. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 TP OČTK a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. V tomto prípade je v prvom rade potrebné poukazať na výpovede samotného obžalovaného, ktorý od prvej svojej výpovede až po poslednú vypovedal rovnako o všetkých skutkových okolnostiach, nikdy neodmietol vypovedať, a vždy

odpovedal aj na všetky otázky OČTK, prokurátora aj súdu. Obžalovaný nikdy nevyužil svoje právo nevypovedať a aj na hlavnom pojednávaní odpovedal na všetky položené otázky. Obrana obžalovaného nebola vyvrátená. Je síce právom obžalovaného vypovedať a nie jeho povinnosťou, ak ale obvinený od začiatku trestného stíhania nikdy neodmietol vypovedať, vždy vypovedal rovnako, na hlavnom pojednávaní odpovedal na všetky otázky potom je potrebné toto vyhodnotiť v prospech obžalovaného a na vyvrátenie jeho tvrdení zadovážiť iné relevantné dôkazy. V tomto prípade iné dôkazy v neprospech obžalovaného neboli zadovážené, naopak, dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané sú v prospech obžalovaného.

Obžalovaný a poškodený boli v partnerskom vzťahu, ktorý skončil rozchodom. Na nezhodách sa iste podieľalo aj to, že poškodená vzala úver, ktorý minuli spoločne a na splácaní ktorého sa obžalovaný následne odmietol podieľať. To však v žiadnom prípade nepreukazuje, že sa obžalovaný voči nej dopustil sexuálneho násillia. Naopak, skôr to vysvetľuje motív, prečo by sa mu poškodená mala dôvod a chcela pomstiť prostredníctvom trestného oznámenia za sexuálne násillie.

Vzhľadom na vyššie uvedené, obžalovaný má za to, že v danej veci nebolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, pričom aj po vykonaní dôkazov existujú pochybnosti, ktoré súd mal vyhodnotiť v prospech obžalovaného. A teda v danej trestnej veci aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov trvajú naďalej pochybnosti o dokazovanej skutočnosti. Vzhľadom k tomu, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok Mestského súdu Košice a obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodil.

Pokiaľ však Krajský súd v Košiciach dospeje k totožnému záveru, že obžalovaný je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe, obžalovaný má za to, že sú splnené podmienky, aby súd obžalovanému mimoriadne znížil uložený trest.

Obžalovaný je bezúhonný, doposiaľ nebol súdne trestaný. Od začatia jeho trestného stíhania v tejto trestnej veci prebehlo niekoľko rokov, počas ktorých viedol a naďalej vedie riadny život. Od roku 2019 žije v Mikulove v Českej republike. Pracuje celý čas od kedy je v Českej republike. Najskôr bol živnostník, neskôr sa zamestnal. Pracuje ako vedúco skladu od februára roku 2024. Medzičasom sa oženil, s manželkou si prenajali dom, kde spoločne žijú a plánujú potomstvo.

Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd v prípade, ak predsa len dospeje k záveru, že obžalovaný je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe, zisťoval dôkladne aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatela, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, prostredie v ktorom žije a že sa v minulosti nikdy dopustil protiprávneho konania. Podľa mienky obžalovaného je potrebné prihliadnuť aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Dĺžka konania, ktorá vzhľadom na postoj obžalovaného, ktorý po celú dobu konania sa riadne zúčastňoval hlavných pojednávaní resp. vždy dal včas súhlas s konaním v neprítomnosti a nespôsoboval žiadne obštrukcie, neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach a je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) má obvinený právo na to, aby o jeho trestnom obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať.

Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabraňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom. Vzhľadom na uvedené a tiež na skutočnosť, že iné dôvody ako potrebu vyhodnotiť inak výpoveď poškodenej odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení neuvádza, obžalovaný navrhuje, aby konajúci súd rozhodol o treste s prihliadnutím na dĺžku trestného konania a na dobu, ktorá od skutku uplynula (skutok sa mal stať 19.1.2019).

U obžalovaného taktiež treba prihliadať aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák. a to, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, ako aj § 36 písm. p) Tr.zák., že trestné stíhanie bolo vedené neprimerane dlho, a túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať obžalovanému ani jeho obhajcovi (čo v konečnom dôsledku skonštatoval aj Mestský súd Košice). Zároveň u obžalovaného je potrebné vziať do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť aj správanie obžalovaného po spáchaní trestného činu (čo umožňuje posledná novela Trestného zákona). U obžalovaného je zrejmé, že po spáchaní skutku vedie riadny život v Českej republike.

Príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák. súd nezistil, s čím sa stotožňuje aj obžalovaný.

Podľa mienky obžalovaného je potrebné, aby v prípade odsudzujúceho rozsudku odvolací súd bral aj do úvahy aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák., a to, že vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj vzhľadom na pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a obžalovanému ako páchatel'ovi možno uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom (5-10 rokov). Ako uviedol aj samotný Mestský súd Košice, na účely mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. sa pomery páchatel'a týkajú jeho osobnostného hodnotenia a ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný, z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia a v podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil nasledovné:

V predmetnej trestnej veci Krajský súd v Košiciach už dvakrát rozhodol na neverejnom zasadnutí, a to dňa 27.06.2022 pod sp. zn. 4To/56/2022 a dňa 31.01.2023 pod sp. zn. 4To/63/2023. V oboch prípadoch krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol. Súd prvého stupňa obžalovaného A. B. najskôr rozsudkom sp. zn. 2T/79/2019 zo dňa 22.11.2021 podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Rovnako ho súd prvého stupňa oslobodil aj rozsudkom zo dňa 23.03.2023.

Krajský súd plniac si vtedy revíziu povinnosť zistil, že prvostupňový súd vykonané dôkazy vyhodnotil výlučne v prospech obžalovaného a na dôkazy, ktoré boli v jeho neprospech neprihliadal. Prvostupňovému súdu unikli základné logické súvislosti vykonaného dokazovania, a to jednak výpoveď poškodenej C. D., ako aj svedkyne I. C. D. - spolubývajúcej poškodenej. Odvolací súd dal do pozornosti výpoveď poškodenej, ktorá bola potvrdená aj výpoveďou svedkyne I. C. D., ktorá uviedla, že C. veľmi plakala a bola rozrušená. Hovorila jej, že ju obžalovaný kopol a snažil sa ju znásilniť. Povedala jej, že to je druhýkrát, čo ju zbil. Videla na poškodenej modriny na rukách, vlasy mala strapaté. Napokon, aj zo záverov znaleckého posudku týkajúceho sa psychologického vyšetrenia poškodenej je zrejmé, že poškodená nespochybňuje vlastné vyjadrenia, nemení svoje výpovede, jej výpoveď nemá charakter naučenej výpovede. Nemá skon ku konfabulovaniu. Úlohou prvostupňového súdu bolo opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy a zákonným spôsobom vo veci rozhodnúť.

Po zrušení veci krajským súdom súd prvého stupňa vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., ktorý po výsluchu predložil súdu listinné dôkazy. Následne boli prvostupňovým súdom prečítané listinné dôkazy, a to oddávací list zo dňa 28.06.2024, nájomná zmluva zo dňa 01.07.2024, pracovná zmluva a odpis z RT z 29.10.2024.

Obžalovaný po vrátení veci odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na tom, ako už vypovedal. Medzičasom sa oženil, má stabilnú prácu, pracuje vo firme ako vedúci skladu. S manželkou plánujú potomstvo, najskôr si chce vyriešiť tieto veci. Chce konečne fungovať. Na otázky ďalej uviedol, že má vedomosť, že niekto bol na vedľajšej izbe, nejaký študent, ktorého nepozná. S ním tam bol E. F.. Keď púšťali hudbu z vedľajšej miestnosti ich prišiel poprosiť, aby to dali tichšie. Keby mal urobiť skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, tak niekto by určite vyšiel z izby, minimálne by ho niekto konfrontoval. S poškodenou prerušil kontakt až do času, kým nedošlo predvolanie na súd. Myslel, že k tomu nedôjde. S poškodenou majú ešte jedno trestné konanie, ohľadom peňazí, ktoré sa rieši. Podľa neho je to hlavný

dôvod prečo tu dnes sedí. Z jeho strany nedošlo k úhrade, ale z princípu. K jeho osobným a majetkovým pomerom bližšie uviedol, že od roku 2019 žije v Mikulove v Českej republike na Morave. Pracuje ako vedúci skladu a od februára roku 2024 majú s manželkou prenajatý dom. Pracuje celý čas odkedy je v Českej republike. Najskôr bol živnostník neskôr sa zamestnal. Zo dňa na deň sa zbral a išiel do Českej republiky. Neplánuje sa vrátiť na Slovensko. Chodí tu 2 až 3 krát do roka, väčšinou na súd.

Prvostupňový súd po vykonaní dokazovania uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. f) Tr.zák., na skutkovom základe uvedenom v rozsudku. Súd prvého stupňa odôvodnil podrobne svoje rozhodnutie, vyhodnotil jednotlivé dôkazy aj vo vzájomných súvislostiach a rozviedol aj úvahy, ktorými sa riadil pri ustálení skutku. V danom prípade bolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Poukázal predovšetkým na výpoveď poškodenej, ktorá obžalovaného usvedčuje zo spáchania trestného činu, pričom detailne popísala spôsob akým došlo k spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň výpoveď poškodenej bola objektivizovaná výpoveďou svedkyne C. D., Napokon poukázal aj na závery psychologického vyšetrenia, z ktorého je zrejmé, že poškodená nespochybňuje svoje vyjadrenia, nemení svoje výpovede, jej výpoveď nemá charakter naučenej výpovede. Násilné správanie obžalovaného k poškodenej uviedla aj svedkyňa C. J. K.. Zároveň uviedla, že sa jej obžalovaný priznal, že dal poškodenej facu a že to ľutuje. Súd poukázal aj na výsledky znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. PPZ-KEU-KE-EXP-2019/430, kde bola na predmete č. 1 (biologická stopa ster spod nechtov - obžalovaného) zistená prítomnosť krvi, pričom pôvodcom tohto biologického materiálu bola C. D.. Súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že túto krv mal za nechtami od predchádzajúceho sexuálneho styku s poškodenou. Prvostupňový súd tak vyhodnotil výpoveď poškodenej ako vierohodnú a dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu.

Ustálený skutkový stav prvostupňový súd následne správne právne posúdil ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. f) Tr. zák., keďže obžalovaný násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal z osobitného motívu.

Keďže rozhodnutie prvostupňového súdu a krajského súdu z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok a s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu sa krajský súd plne stotožnil, nie je potrebné tieto dôvody znovu opakovať ale krajský súd len na nich odkazuje.

Krajský súd sa stotožnil so zdôvodnením prvostupňového súdu pri uložení úhrnného trestu obžalovanému A. B. a spravoval sa aj týmito zásadami:

Ukladanie sankcií je náročná činnosť súdu, zameraná na zistenie všetkých okolností, za ktorých došlo ku spáchaniu trestného činu, objektívnych i subjektívnych príčin, predpokladov prevýchovy páchatel'a a najmä ochranu spoločnosti prostriedkami trestného práva. Zárukou správneho ukladania trestov je dodržiavanie dvoch základných zásad zásady zákonnosti trestania a zásady individualizácie trestu. Zásada individualizácie trestu má dve roviny - zákonnú a súdnu. Zákonu individualizáciu trestu predstavuje trestná sadzba určená jednotlivo pre každý trestný čin v osobitnej časti Trestného zákona. Súd musí pri ukladaní trestu vychádzať aj zo súdnej individualizácie trestu a v zmysle tohto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Nie je totiž nevyhnutné, aby bol páchatel'ovi trestného činu v každom prípade uložený trest odňatia slobody, ale ak to je podľa Trestného zákona možné, páchatel'ovi by mal byť uložený trest, ktorý spĺňa kritéria individuálnej prevencie bez toho, aby páchatel' trestného činu musel skončiť vo výkone trestu odňatia slobody. Trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený prvostupňovým súdom zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom prvostupňový súd pri výmere trestu správne prihliadol na 2 poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), p) Tr. zák. Priťažujúce okolnosti zistené neboli a prvostupňový súd dospel k záveru, že u A. B. sú splnené zákonné podmienky na uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody. Úhrnný trest uložený obžalovanému vo výmere 2 rokov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov aj podľa názoru odvolacieho súdu splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou, ako aj generálnou prevenciou.

Obžalovaný je ženatý, aktuálne žije s manželkou v Českej republike, je zamestnaný ako skladník. Súdom doposiaľ trestaný nebol.

Prvostupňový súd odôvodnil uloženie trestu obžalovanému pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu mimoriadnym znížením trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., a to vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu a pomery páchatel'a. Prokurátor argumentoval, že v danom prípade neboli splnené podmienky

pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu v takom rozsahu, ako prvostupňový súd postupoval.

Krajský súd aj vzhľadom na okolnosti prípadu má zato, že bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Súd v tom videl opodstatnenie v tom, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pričom zároveň prihliadal aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Uloženie trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by pre obžalovaného bolo neprimerane prísne.

Trest, ktorý bol obžalovanému uložený, nie je mierny, ale predstavuje vážny postih a varovanie pre obžalovaného s tým, že v prípade akéhokoľvek rozporu so zákonom by musel vykonať úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov nepodmienečne.

To boli dôvody, pre ktoré o odvolaní prokurátora a obžalovaného A. B.. krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.